

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyně JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen Mgr. Jakubem Pailem, advokátem
sídlem Balbínova 404/22, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2024 č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 3. 2024, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 900 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jakuba Paila, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2024, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 31. 10. 2023, č. j. X, jímž byl žalobci od 20. 11. 2023 odňat invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 10. 2023 již žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.
2. V rámci řízení o námitkách bylo posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 1. 3. 2024 zjištěno, že žalobce není od 13. 10. 2023 invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 uvedeného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobci pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 25 %. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že se v rámci přezkumu rozhodnutí zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 % a nejsou tak splněny podmínky pro invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, byly námitky žalobce shledány jako nedůvodné.
3. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři. Namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Žalovaná se věcně zcela nedostatečně vypořádala s relevantními námitkami a skutečnostmi tvrzenými žalobcem v průběhu správního řízení a zatížila tak napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Namítl, že nebylo přihlédnuto ke zdravotním komplikacím souvisejících s rakovinou mízních uzlin a její léčbou – přerušení nervů, potíže s krkem, pravou paží, páteří a ztrátě chuti. Nebylo odůvodněno snížení míry poklesu pracovní schopnosti z původních 40 % uznaných při posouzení dne 6. 9. 2022 na 25 %. Žalovaná v důsledku uvedených skutečností rovněž porušila ústavně a mezinárodně právně garantovaná práva žalobce vlastnit majetek a práva na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci. Žalobce dále namítl, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých rozhodných skutečností došlo ke snížení zhodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce oproti dřívějšímu posudku o invaliditě ze dne 7. 9. 2022 (stanovena na 40 %) a naopak ke zvýšení zhodnocení míry poklesu pracovních schopností oproti posudku o invaliditě žalobce z 13. 10. 2023 (stanovena na 20 %). Žalobce má za to, že pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí nadále 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 20. 8. 2024 soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) uvedeného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale bylo konstatováno, že I. stupeň invalidity trvá nadále bez přerušení. Posudková komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření odborným lékařem z oboru neurologie při jednání komise byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onkologické onemocnění v remisi a následky jeho léčby. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla k datu vydání napadeného rozhodnutí hodnocena dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a činila 25 % (procentní rozmezí 15-25 %). Posudková komise uvedla, že zvolila shodně s posudkovými lékařem první instance a námitkového řízení položku zhoubné novotvary, lehké postižení, kam spadají stavy v kompletní remisi, zpravidla pro 6 měsíců po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované, s menšími výkony z důvodu zhoubného novotvaru, amputace části, kde je možná protetická náhrada, př. mastektomie, parciální amputační ztráty končetin, resekce části střeva, enukleace bulbu a jiné s lehkým funkčním postižením některých orgánů nebo systémů. S ohledem na pokročilost onkologického onemocnění v úvodu léčby a následkům razantní onkologické léčby, tj. středně těžkému omezení pohyblivosti pravého ramenního kloubu s oslabením svalové síly pravé paže, omezením hybnosti krční páteře, a i s přihlédnutím k málo posudkově významné ztrátě chuti zvolila posudková komise horní hranici procentního rozmezí. Nebylo hodnoceno dle kapitoly II, oddílu A, položky 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. zhoubné novotvary, středně těžké postižení, protože žalobce nesplňoval zde uvedená kritéria, nešlo o stavy, kde poruchy mají rozsah do poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností, př. stomie, kolektomie, parciální laryngektomie nebo ztráta končetiny v předloktí nebo v bérce a nešlo ani o postižení s těmito stavy svou tíží z funkčního hlediska srovnatelné. Pokud by posudková komise zvolila položku středně těžké omezení pohybu v ramenním kloubu (kapitola XV, oddíl B, položka 3b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.) byla by míra poklesu pracovní schopnosti pro samostatně hodnocené postižení pravého ramenního kloubu nižší než při komplexně zhodnoceném onkologickém onemocnění. Na rozdíl oproti posudkovému lékaři námitkového řízení zohlednila posudková komise přítomnost dalších posudkově významných zdravotních postižení, a to přítomnost chronické obstrukční plicní nemoci a postižení páteře, v důsledku, kterých byl pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se tedy podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, takže celková hodnota činila 35 %. Pokud by byl jako posudkově nejvýznamnější hodnocen vleklý bolestivý syndrom páteře, odpovídal by pokles pracovní schopnosti pro zjištěné omezení pohyblivosti páteře, poruchy statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s přihlédnutím k nálezům na zobrazovacím vyšetření kapitola XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. bolestivý syndrom páteře, lehké funkční postižení, kdy některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Procentní míru poklesu pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

schopnosti by posudková komise stanovila na 20 %. Pro chronickou obstrukční plicní nemoc byl žalobce léčen dlouhodobě plicním lékařem. Onemocnění bylo na léčbě stabilizované. Pokud by bylo jako hlavní zvoleno plicní postižení, vedlo by, jak doloženo k 20% poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly X, oddílu B, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. chronická obstrukční plicní nemoc, středně těžké funkční postižení. Arteriální hypertenze byla na léčbě kompenzovaná, bez prokázaných orgánových či funkčních změn a neměla prakticky vliv na celkovou výkonnost a schopnost provádět denní aktivity. Zhojené stavy po kompresy loketního nervu vlevo, po operaci tříselné kýly vpravo a stav po koloskopickém odstranění tří polypů, histologicky nezhoubných, byly posudkově nevýznamné. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo nadále o invaliditu I. stupně, bez přerušení.

6. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 19. 9.2024 žalobce s odkazem na závěry učiněné Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 20. 8. 2024 navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
8. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70% se jedná o invaliditu III. stupně.
9. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.r.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem, jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
10. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři v prvostupňovém i v námitkovém řízení a namítl, že v daném případě nebyly splněny zákonné podmínky pro odnětí invalidního důchodu I. stupně. Při posuzování této námítky, a tedy důvodnosti podané žaloby vycházel soud v tomto směru

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 20. 8. 2024, který na rozdíl od předchozích posudků vypracovaných posudkovými lékaři v průběhu správního řízení považoval za nejkomplexnější a nepřesvědčivější. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze, zasedající v řádném složení, za přítomnosti lékaře s odborností neurologie s odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobce a jeho vyšetření při jednání dostatečně a přezkoumatelně odůvodnila, proč má za to, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy k datu 20. 3. 2024 lze zdravotní stav žalobce hodnotit dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti v celkové výši 35 % navýšené podle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky. Dostatečně srozumitelně vysvětlila i důvod pro změnu předchozího posouzení zdravotního stavu žalobce. Uvedený posudek splňuje kritéria úplnosti a přesvědčivosti. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není pochyb a pokud dle něj šlo u žalobce nadále o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.

11. Žalovaná je povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše.
12. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za tři úkony právní služby po 1000 Kč, tedy celkem 3000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), tj. převzetí zastoupení, písemné podání ve věci samé a účast na jednání soudu, společně s náhradou hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 3900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. září 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.